

РЕШЕНИЕ

№ 6394

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5600** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. Е. Ш., подадена чрез пълномощник му адв. С., срещу Решение № 2113 от 04.05.2023 г. постановено от Софийския районен съд /СРС/, НО, 97 състав по АНД №8581/2022 г, с което се потвърждава Наказателно Постановление № 21-4332-021664 от 25.10.2021г. на началник Сектор към СДВР, Отдел „Пътна Полиция“ към СДВР, с което НП на касатора е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл. 179, ал.2 вр чл.179,ал.1,т.5 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържа, че оспореното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че направените в АУАН възражения въобще не са обсъдени в НП, което само по себе си представлявало самостоятелно нарушение на процесуалните правила, както и че при съставяне на АУАН е била нарушена разпоредбата на чл. 43 от ЗАНН. Излагат се доводи, че СРС не е установил действителната фактическата обстановка, поради което е достигнал до грешни правни изводи. Счита, че районният съд неправилно и необосновано е приел, че Ш. е извършил вмененото му нарушение, като не е съобразил, че ПТП е изцяло в резултат

на поведението на другия водач, който рязко е предприел маневра „изпреварване“ от дясно на еднолентов път. Моли съда да отмени обжалвания съдебен акт и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът- началник Сектор към СДВР, Отдел „Пътна Полиция“ към СДВР, р.пр., не изпраща представител в съд.з. и не изразява становище по касационната жалбата.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ ЗАНН, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването и срещу акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 05.10.2021г. в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят Б. Е. Ш. управлявал лек автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ“ 5 с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД, БУЛСТАТ:[ЕИК]. На [улица]срещу №25 се намирал лек автомобил марка „О.“ , модел „Инсигния“ с рег. [рег.номер на МПС] , който бил спрян на място. Същият потеглил плавно напред, като движещия се зад него лек автомобил, управляван от жалбоподателя, не пропуснал същия и реализирал ПТП с движещия се автомобил марка „О.“, модел „Инсигния“.

На място били изпратени свидетелите Р. Г.-младши автоконтрольор в ОПП-СДВР и Л. Н., които попълнили декларации относно настъпилото ПТП, а свидетелят Г. съставил на жалбоподателя АУАН №177702 /допусната е фактическа грешка в решението на СРС при изпикването на номера като 17702/от 05.10.2021г., в присъствието на жалбоподателя и на един свидетел. На място жалбоподателят е получил екземпляр от съставения акт срещу подпис, като според СРС не направил възражение срещу него, включително в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, въпреки, че в акта изрично е вписано от касатора, че не е съгласен със съдържането му, тъй като категорично се вижда от видеото, че е започнал маневра, за която е подал светлинен сигнал. Доколкото това възражение касае обстоятелства от предмета на доказване по делото, сам по себе си пропуска да се отбележи в съдебното решение, че такива възражения са направени не е основание за отмяната му.

След запознаване с преписката от началник сектор към СДВР на отдел „Пътна полиция“ било издадено процесното НП №21-4332-021664 от 25.10.2021г. за нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че преди да предприеме маневра да се отклони от платното за движение или да премине в друга пътна лента, не пропуска движещият се в същата посока в локалното платно л.а. и реализира ПТП.За извършеното нарушение, на осн. чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП на

касатора било наложено административно наказание - „глоба“ в размер на 200 лв.

За да потвърди процесното НП районният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението на чл.25, ал.1 от ЗДВП, поради което законосъобразно му е наложено наказание по чл. 179, ал. 2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДВП. Посочил е, че фактичката обстановка, описана в НП напълно кореспондира със събраните в хода на съдебното следствие и приобщени по реда на чл.283 от НПК доказателства. СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, както и че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на процесното НП са спазени изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Тези изводи не се споделят от настоящата инстанция. При постановяване на решението си съставът на районния съд е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които са довели до неправилно приложение на материалния закон.

На първо място, при вмененото от фактическа страна с обжалваното НП нарушение – при маневра завиване на дясно с цел навлизане в крайпътен имот, жалбоподателят не пропуснал движещия се в дясно покрай него лек автомобил „О.-Инсигния“; за да потвърди НП районният съд е приел за установено, че автомобилът „О.-Инсигния“, след като е бил спрян на място, потеглял плавно напред, а касаторът, чийто автомобил се е движел след Опела, не го е пропуснал.

Възприетата от районния съд фактическа обстановка, също така, не кореспондира на събраните по делото доказателства.

Действително, съгласно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, като не може да установява различна фактическа обстановка. Касационният съд не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но само тогава когато не е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото, свързано с процесуална пасивност на съда, в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН или с игнорирането на доказателства или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което сочат данните по делото. Въпреки, че формално е посочил, че го е сторил, по същество СРС не е анализирал представените по делото доказателства и в частност Протокол за ПТП № 1780384 от 05.10.2023 г., скица на ПТП към същия протокол, декларации на двамата участници в ПТП, както и приетата видео-техническа експертиза. Съдът не е обърнал внимание, че в изброените е посочено различно разположението на двете МПС. При анализ на представените доказателства се установява, че на пътен участък от [улица]срещу № 25, Ш. предприема маневра за завиване надясно, за която е подал светлинен сигнал, с цел навлизане в крайпътния срещу №25 имот, като бива ударен отстрани вдясно от предната лява част на л.а.,О. модел „Инсигния“ с рег. [рег.номер на МПС] . По никакъв начин не се установява приетото от районният съд, че лекият автомобил „О.“ е потеглял плавно след спиране, а управляваният от касатора автомобил се е движел след него. Съдът е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, като не е анализирал разположението на двете МПС-та в контекста на направените от касатора

възражения, които не са обсъдени, а бланкетно са приети за неоснователни. Като, за да потвърди НП, с което на касатора е наложена глоба за нарушение по чл.25, ал.1 ЗДвП, е приел за установена фактическа обстановка относно механизма на ПТП, различна от изложената в АУАН и в НП и в разрез с данните по делото, СРС е постановил съдебно решение, което следва да бъде отменено.

Неоснователен, обаче, е довода на касатора, че не е извършил нарушение, доколкото е подал сигнал за предприетата от него маневра „завиване надясно“. Съгласно чл.79 ППЗДвП, подаденият от водача сигнал за маневра не му предоставя предимство и не го освобождава от задължението да предприеме всички необходими мерки за безопасност, преди да започне нейното изпълнение. В тази връзка следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл.84, ал.3 ППЗДвП, според която водачът на нерелсово пътно превозно средство, завиващо наляво или надясно за навлизане в крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, движещи се по пътя, който той напуска.

Предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция и с оглед неизяснената фактическа обстановка, решението на СРС следва да бъде отменено, а делото да се върне на друг състав на районния съд за ново разглеждане. При новото разглеждане на делото, съдът следва да изложи мотиви относно фактическата обстановка, да прецени местоположението на автомобила на касатора и другия участник в ПТП, да извърши анализ дали процесния участък (където е реализирано ПТП) е с по една лента за движение във всяка посока или с две ленти за движение в посока. При новото разглеждане съдът следва да отговори на направените от наказаното лице възражения в контекста на установената фактическа обстановка. Пред въззивната инстанция, като съд по фактите, следва да бъдат изяснени всички факти, включени в предмета на доказване, по безспорен и несъмнен начин.

В този смисъл, извода му, че деянието е съставомерно е необоснован, което е резултат от допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН, а това обуславя отмяната на оспореното решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

По разноските ще се произнесе СРС при новото разглеждане на делото- чл. 226, ал.3 АПК, вр.чл.63д ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2113 от 04.05.2023 г. постановено по АНД № 8581/2022г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски Районен съд.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

